

Full diocesà

22 d'abril del 2018

p4 – Campanya de la Renda 2018

p5 – Balanç d'Economia Diocesana

La patrona de Catalunya

Gràcies a les recerques elaborades amb rigor per grans historiadors, sabem que a la muntanya de Montserrat hi fou edificada una primitiva ermita pre-romànica dedicada a Santa Maria i que trobem documentada per primera vegada l'any 933, un culte marià que fou potenciat per l'abat Oliba de Ripoll, el qual transformà l'esmentada ermita en un cenobi benedictí.

Les referències als nombrosos miracles atribuïts a la intercessió de la Mare de Déu els trobem consignats ja des del segle XIII. Aquests fets prodigiosos foren explicats per pelegrins i trobadors i, després, van ser col·leccionats i divulgats en obres estampades, com, per exemple, l'edició del recull de miracles i prodigis que fou estampat a Barcelona, en el ja llu-

nyà any 1605, amb el títol de *Libro de los milagros hechos a invocación de Ntra. Sra. de Montserrat. Añádase en esta nueva impresión 71 milagros que se han señalado entre los infinitos que han sucedido desde la impresión de 1605 a la de ahora*. Llibre que, més recentment, en 1875, fou novament reeditat i posat al dia pel llibreter manresà Lluís Roca.

Dels nombrosos miracles atribuïts a la Mare de Déu de Montserrat he escollit, justament, aquest que fa referència als intents fallits del bisbe en disposar el trasllat de la sagrada imatge a la ciutat de Manresa.

(Continua a la pàgina 7.)

«El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles»

Diumenge IV de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el vauc clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és «la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici». La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.» (4,8-12)

Salm responsorial

La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. (Salm 117)

Lectura de la primera carta de sant Joan

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. (3,1-2)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal i tant se li'n dóna, de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles. »Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meva veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.» (10,11-18)

«Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més...»

Tenim i esperem alhora

Jean Hakolimana, prev.

D'una banda, els Actes dels Apòstols presenten Pere, que, ple de l'Esperit Sant, cura un invàlid pel nom de Jesús ressuscitat. D'altra banda, Joan afirma que, tot i que ja som fills de Déu, el que som, en profunditat, encara no s'ha manifestat completament. El camí cristià està marcat per aquesta tensió entre el «ja» i l'«encara no». Com passa amb cada missa, després de la consagració, aclamem: «Anunciem la vostra mort, confessem la vostra resurrecció, esperem el vostre retorn, Senyor Jesús.» Al cor d'aquesta tensió entre el regne de Déu plenament establert per la victòria de la Pasqua i la història dels homes que espera el seu compliment final, trobem aquesta realitat original que els primers cristians van designar amb el nom d'Església, és a dir, assemblea convocada pel Senyor.

L'Església es troba, enmig de la història humana, com una llavor modesta del Regne que ve, que és aquí però encara no del tot. Amb Pere, l'Església anuncia amb determinació la fe en Crist el Bon Pastor, aglutina amb beneplàcit fills de Déu pel baptisme, així com les persones marcades per tota mena de discapacitats, incloent-hi el pecat. En aquest sentit, l'Església és una trobada temporal i precària, però imprescindible, per a fer present el Regne de Déu. La seva naturalesa es defineix en aquesta tensió entre el que ja és i allò que s'espera. Quan desconnecta de la seva realitat present, és torna utòpica i se sotmet als vicis de l'imaginari humà. Quan desconnecta del seu esdevenidor, es torna un sistema aturat, un de més entre tants sistemes humans. Hi entrem assumint aquesta tensió que ens porta sempre endavant, aquesta consciència de ser cridats a quelcom que sempre se situa per endavant en el nostre camí.

La imatge

Freqüent en els llibres bíblics, i una de les icones més repetides en l'expressió artística, la representació del pastor; que cerca l'ovella esgarriada i, sobretot, que dona la vida.

El pastor que té per centre el bé del ramat i el bon pastor que dona la vida perquè les ovelles tinguin vida. Si aquesta és la tasca del pastor, les ovelles són cridades a fer igual les unes per les altres.

Pastor i ovelles (1880). Anton Mauve

Lit. hores: Setmana IV

23 dilluns

— Sant Jordi, màrtir, patró del principat de Catalunya (s.IV)
— Sant Adalbert, bisbe i màrtir (956-997)
Apocalipsi 12,10-12a / Salm 33 /
1 Joan 5,1-5 / Joan 15,1-8

24 dimarts

— Sant Pere Ermengol (1238-1304)
— Sant Fidel de Sigmaringen, prevere i màrtir (1578-1622)
Fets 11,19-26 / Salm 86 / Joan 10,22-30

25 dimecres

— Sant Marc, evangelista (s.I)
1 Pere 5,5b-14 / Salm 88 /
Marc 16,15-20

26 dijous

— Sant Isidor, bisbe (c.556-636)
— Sant Rafael Arnáiz Barón, monjo (1911-1938)
1 Corintis 2,1-10 / Salm 118 /
Mateu 5,13-16

27 divendres

— La Mare de Déu de Montserrat, patrona de Principat i de les diòcesis de Catalunya
Fets 1,12-14 / Salm 86 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluc 1,39-47

28 dissabte

— Sant Pere Chanel (1803-1841)
— Sant Lluís Maria Grignon de Montfort
Fets 13,44-52 / Salm 97 / Joan 14,7-14

29 diumenge V de Pasqua / Cicle B

— Santa Caterina de Siena (1347-1380)
— Sant Robert, abad (1029-1111)
Fets 9,26-31 / Salm 21 / 1 Joan 3,18-24 / Joan 15,1-8

La parròquia de Solsona celebra la Jornada de la Vida

Parròquia de Solsona

El dia 9 d'abril es va celebrar la Jornada de la Vida amb motiu de la festa litúrgica de l'Anunciació. Aquesta festivitat se celebra el dia 25 de març, però enguany, en coincidir amb el Diumenge de Rams, no es va poder dur a terme.

«Educar per a acollir el do de la vida» és el lema d'aquest any. Hem de reflexionar sobre la vida com un do per a entendre com hem de guiar la nostra pròpia vida.

A la parròquia de Solsona, un grup de feligresos es va reunir a la Companyia de Maria per resar un rosari a favor de la vida, especialment per aquells no nascuts encara, seguit de les vespres habituals i una missa solemne presidida per Mn. Salvador Casafont, acompanyat per Mn. Lluís Grifell.

La missa va ser molt participativa i al final es va repartir la pregària d'aquest any.

Campanya de la Renda 2018

Subdpt. d'autofinançament

El 4 d'abril va començar la campanya de la renda d'enguany, i així com anem fent des de fa diversos anys, volem demanar-vos la vostra col·laboració! Aquest cop us volem animar a marcar la X a la casella de l'Església seguint l'exemple de les primeres comunitats, tot al servei de tots: «La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d'ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots... ningú d'entre ells no vivia en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o de cases les venien, portaven el producte de la venda i el dipositaven als peus dels apòstols. Després era distribuït segons les necessitats de cadascú» (Fets dels apòstols 4,32-35).

Aquest any, tal com ens guia a fer la nova visió diocesana, estiguem JUNTS com les primeres comunitats, X aconseguir UN MÓN MILLOR, per seguir cobrint totes les iniciatives que permeten estar al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores, que arribaran allà on més es necessita. Gràcies per fer comunitat! Gràcies per col·laborar amb nosaltres!

Recorda, marcar la casella amb la X a favor de l'Església és un gest que no costa res, ni pagues més impostos ni es retonen menys diners.

Podeu consultar tota la informació de la campanya a la pàgina web www.bisbasolsona.cat.

► Junts, X
aconseguir
un món
millor

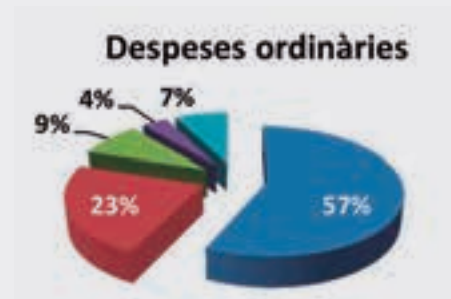
Balanç d'Economia Diocesana (31-12-2017)

No incloses economies parroquials, ni de santuaris, ni de Càritas

Exercici Ordinari

Despeses

1- Atenció a les persones	954.631,54 €
2- Funcionament Cúria / Delegacions Diocesanes	383.731,50 €
3- Ajuts per obres a parròquies / Restauracions	150.253,14 €
4- Aportació a conferències episcopals (CET.CEE)	60.907,85 €
5- Altres (Pastorals/Estudis/Museu/Amortitzacions)	125.456,01 €
	1.674.980,04 €

Ingressos

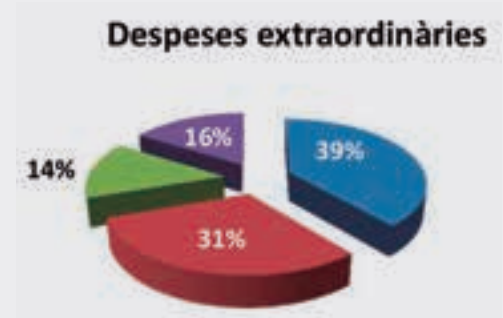
1- Aportació Fidels via Declaració de la Renda	1.291.787,08 €
2- Ingressos Financers / Arrendaments / Subvenció CEE	31.915,75 €
3- Presentació de Serveis / Donatius	41.993,70 €
4- Aportació parròquies / Santuaris / Ent. Diocesanes	153.629,28 €
5- Aportació parròquies (50% rendim. Béns Imm.)	138.845,10 €
	1.658.170,91 €

Exercici Extraordinari

Despeses

1- Ajudes a ent. socials (Càritas / Missions / Mans Unides)	16.543,32 €
2- Activitats Pastorals	13.110,43 €
3- Tractament restes màrtirs Claretians	6.094,22 €
4- Altres despeses	6.840,10 €
	42.588,07 €

Ingressos

1- Anul·lació obres previstes 2015 i 2016	42.696,61 €
2- Donatius per Càritas	6.539,06 €
3- Iniciatives pastorals / Beca estudis	7.937,08 €
4- Altres ingressos	31.718,21 €
5- Donatius extraordinaris	59.138,00 €
	148.028,96 €

El Senyor té en ment un camí particular per a cada creient

Síntesi de l'exhortació apostòlica *Gaudete et exsultate* (I)

El dia 9 d'abril la Santa Seu va fer pública la nova exhortació apostòlica del papa Francesc, *Gaudete et exsultate*, sobre la crida a la santedat en el món contemporani, que porta data del 19 de març del 2018.

Durant els cinc anys del seu pontificat, el papa Francesc ha publicat dues exhortacions apostòliques més, *Evangelii gaudium* (*La joia de l'Evangeli*) l'any 2013, i *Amoris lætitia* (*L'alegria de l'amor*) l'any 2016, fruit dels dos sínodes celebrats sobre els desafiaments pastorals de la família. També dues encíclics, *Lumen fidei* (a quatre mans amb el papa Benet XVI) i *Laudato si'*.

Adjuntem el resum en català d'aquesta exhortació apostòlica *Gaudete et exsultate*.

La crida a la santedat

Hi ha molts tipus de sants. A més dels sants oficialment reconeguts per l'Església, hi ha moltes més persones corrents que no figuren en els llibres d'història i, tot i això, han estat decisives per a canviar el món. Inclouen molts cristians el martiri dels quals és un signe del nostre temps. «Cada sant és una missió; és un projecte del Pare per a reflectir i encarnar, en un moment determinat de la història, un aspecte de l'Evangeli.» La santedat és viure els misteris de la vida de Crist, «morir i ressuscitar constantment amb ell», i repro-

duir en la pròpia existència diferents aspectes de la vida terrenal de Jesús: la seva proximitat als últims, la seva pobresa i altres manifestacions del seu lliurament per amor. «Permet a l'Esperit Sant que forgi en tu aquest misteri personal que reflecteixi Jesucrist en el món d'avui», en la missió de construir el regne d'amor, justícia i pau universal.

La santedat és tan diversa com la humanitat; el Senyor té en ment un camí particular per a cada creient, no solament per al clergat, els consagrats o els que viuen una vida contemplativa. Tots som cridats a la santedat, qualsevol que sigui el nostre paper, «vivint amb amor i oferint el propi testimoniatge», i en les ocupacions de cada dia, orientats cap a Déu. Entre les formes de donar testimoni hi ha els «estils femenins de santedat», de dones santes famoses i també de tantes dones «desconegudes o oblidades» que han transformat les seves comunitats. A més de grans desafiaments, la santedat creix a través de gestos petits: rebutjant les crítiques, escoltant amb paciència i amor, dient una paraula amable a una persona pobre.

La santedat et manté fidel en el més profund de tu mateix, lliure de tota forma d'esclavitud i donant fruit en el nostre món. La santedat no et fa menys humà, ja que és una trobada entre la teva feblesa i el poder de la gràcia de Déu. Però necessitem moments de soledat i de silenci davant Déu, per a enfrontar-nos al nostre jo veritable i deixar entrar-hi Déu.

La devoció a la Mare de Déu de Montserrat

Fra Valentí Serra de Manresa

(Prové de la pàgina 1.)

Aquest intent de trasllat a Manresa succeí quan aquesta fou trobada «por unos pastores, que recogiendo al anochecer su ganado, repararon que bajaban del Cielo luces brillantes y paraban en cierto lugar de la montaña. Oyendo en aquel lugar celestial, música, avisaron a sus amos, y estos al cura del lugar, el cual enterado por si mismo de la verdad, dio parte al Obispo de Manresa. Este Prelado, bien acompañado, se fue a Monistrol, y observando desde aquí el milagro, lleno de admiración hizo reconocer el lugar; y hallando la sagrada Imagen cuando quisieron llevarla a la Catedral de Manresa,

al pasar por el paraje donde [ahora] está el Monasterio, no pudieron moverla, y por este prodigio allí mismo se edificó el suntuoso templo» (*Libro de los Milagros y Compendio Historial*, 8-12).

A l'actual basílica la imatge de la Mare de Déu no hi fou traslladada fins l'any 1599. Molt temps abans, però, en el 1223, ja hi fou erigida la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

En el període contemporani, durant la Renaixença l'any 1880 se celebrà solemnement la festa del mil·lenari. En 1881 tingué lloc la coronació canònica de la imatge quan el papa Lleó XIII la declarà patrona de Catalunya.

El llibre

La felicidad donde no se espera

Jacques Philippe

Editorial Rialp. 212 pp.
Preu: 14 euros.

El món d'avui està malalt del seu orgull, de la seva avidesa insaciable de riquesa i poder, i no pot guarir-se sinó acollint el missatge de les Benaurances.

La pobresa d'esperit, la primera d'elles, és, segons l'autor, la clau de la vida espiritual, de tot camí de santedat i de tota fecunditat.

Totes elles contenen una saviesa lluminosa i alliberadora, però costa de comprendre-les i practicar-les. En aquest llibre, Jacques Philippe ofereix una suggeridora reflexió sobre cadascuna d'elles, i ajuda a entendre com contenen tota la novetat de l'Evangelí, tota la seva saviesa i la seva força per a transformar el cor de l'home i renovar el món.

Temps de sagraments (III). La confirmació

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Ja he començat la celebració de les confirmacions. Fins a principis de juliol, aniré recorrent algunes parròquies de la diòcesi per a administrar aquest sagrament a nois i noies entre 12 i 15 anys. La tarda de Pentecosta confirmaré adults que estan fent el curs Alpha.

Noto en l'actitud dels confirmands forts contrastos. N'hi ha que han fet un pas de fe personal i esperen el do de l'Esperit Sant expectants, amb el cor obert. Són conscients de la necessitat d'aquest do perquè llur conversió o llur creixement culmini amb un canvi de vida en totes les dimensions. Han entès i senten que el dia de la confirmació és un moment fundant que suposa un do molt gran i que inaugura un seguiment viscut a través de la pertinença a una comunitat —petit grup, eucaristia dominical i apostolat—.

La majoria, però, dels que confirmo simplement han superat els anys de catequesi despistats o absents i senzillament estan cristianament "a la lluna de València". Aquell dia estan, potser, més atents i encuriosits, però és cosa dels nervis del protagonisme.

Després del Concili vàrem fer l'opció de confirmar adolescents de 15 o 16 anys. Recordo que a Tàrraga, als meus 16 anys, es van confirmar més de 100 adolescents. Recordo també que, 10 anys més tard, quan vaig arribar de vicari a Mollerussa, encara em vaig trobar 80 nois i noies que s'hi estaven preparant. La caiguda, però, ja havia començat i fou imparabile. Quan la davallada o la desaparició es feia insuportable, vàrem fer l'opció de confirmar preadolescents de 12 ó 13 anys. Poc a poc, gairebé totes les parròquies han fet aquest pas i han aconseguit remuntar, ampliar la formació cristiana dels nois i noies i, en alguns casos, fer néixer un grup d'adolescents. Amb tot no podem estar satisfets ni de lluny.

Bo i mantenint el que tenim, hem d'apostar pels pares d'aquesta jovenalla: aconseguir que participin a un curs Alpha, a un recés d'Emmaús o a un curs Nova Vida. Hem de tenir al cap, quasi obsessivament, que el principal objectiu de la catequesi de preparació al sagrament ha de ser aconseguir que els pares visquin algun d'aquests primers anuncis. Si a més, ja gaudim d'una eucaristia dominical viva, amb una acollida càlida, amb una predicació querigmàtica, convé invitar-los-hi, junt amb els seus fills, cada diumenge. Hi pot ajudar el fet de situar la catequesi el diumenge al matí i convocar també aquests pares a una mena de trobada acollidora on es creïn les condicions de possibilitat per a una invitació significativa als esmentats cursos o recessos.

